

 teatre lliure

© Ros Ribas

otel·lo

de **william shakespeare**

direcció **carlota subirós**

cia. teatre lliure

Teatre Lliure / Temporada 2006 – 2007 Sala Fabià Puigserver
del 14 de setembre al 15 d'octubre del 2006

otel·lo

de **William Shakespeare** adaptació i direcció **Carlota Subirós**

Cia. Teatre Lliure

traducció de l'anglès	Miquel Desclot
escenografia	Max Glaenzel i Estel Cristià
vestuari	M. Rafa Serra
caracterització	Esther Osuna
il·luminació	Mingo Albir
música	Eugeni Roig
so	Ramon Ciércoles
coreografia	Iva Horvat i Carlota Subirós
realització vídeo	Joan López Lloret
edició vídeo	Jordi Perramon

intèrprets

Chantal Aimée Emília / **Pere Arquillué** Otel·lo / **Joan Carreras** Iago / **Pere Eugeni Font** Brabanzio, Graziano / **Iva Horvat** Psique / **Àngela Jové** Dux de Venècia / **Norbert Martínez** Roderigo 1 / **Sandra Monclús** Bianca / **Alícia Pérez** Desdèmona / **Joan Raja** Montano / **Eugeni Roig** Roderigo 2 / **Ernest Villegas** Cassio

ajudant de direcció **Ferran Dordal** / assistenta de direcció **Anna E. Armero** /
ajudanta de vestuari **Berta Riera** / preparació física **Iva Horvat** / alumna en
pràctiques de direcció l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona **Marta Tirado**

producció **Teatre Lliure**

agraïments **Lohet Hin, Víctor Molina, Bonavista S.L., Comunitat de propietaris Maragall 2**

representacions a la **Sala Fabià Puigserver**, del 14 de setembre al 15 d'octubre del 2006
representacions al **Teatro Español de Madrid**, entre el 13 i el 17 de desembre del 2006

*a la memòria de Franco di Francescantonio,
absència i presència constant.*

Pots saber què somia la persona que dorm al teu costat?

Pots saber quins són els seus desigs més íntims?

Què significa posseir una persona?

Què significa sentir-se enganyat?

Otel·lo és un viatge al cor de les tenebres, a les tenebres del cor. Una revelació de la por dels homes. Una revelació de com n'és de fàcil de manipular, la por.

Otel·lo desitja Desdèmona. Desdèmona es mor per Otel·lo. Iago enveja Cassio. Iago sospita d'Emília. Cassio vol el lloc d'Otel·lo. Brabanzio odia el negre Otel·lo. Tothom confia en Iago. Iago conspira contra tots.

Aprofitant la força del desig, Iago conspira contra el desig mateix. En un joc de miralls inacabable, el desig i la gelosia ressonen en cadascun dels versos de Shakespeare. La confiança i la desconfiança. La confiança contra la por. La por contra la confiança. Des de l'abisme del món interior fins a les més altes estrelles. L'amor absolut d'Otel·lo i Desdèmona crema en una nit profundament negra. La profunditat del sentiment es troba a flor de pell.

carlota subirós

© Ros Ribas

traduir shakespeare

Traduir Shakespeare sempre és un envit. Traduir-lo per a l'escena, i no tan sols per a la lectura, ho és doblement. Cal trobar el difícil equilibri entre la poesia i el drama, el difícil equilibri entre el barroc del llenguatge shakespearí i la llengua del nostre temps, el difícil equilibri entre la prosòdia lírica i una prosòdia per a l'escena, el difícil equilibri entre el respecte per un text meravellós i la gosadia creativa necessària per produir un text amb valor literari autònom... Per traduir Shakespeare, ja es veu, cal ser un bon equilibrista i no tenir vertigen!

M'agradaria, naturalment, haver aconseguit una bona mesura de tots aquests equilibris (malgrat les presses amb què se sol treballar per al teatre i malgrat les dificultats que sorgeixen constantment en una feina d'aquest calibre i d'aquesta dificultat).

Entre la versió catalana i la versió castellana d'*Othello*, he conviscut amb l'obra més de tres mesos de dedicació exclusiva i quasi obsessiva. Espero que en el resultat s'hagin sublimat tots els esforços invertits durant aquest temps.

miquel descLOT

claror versus foscOR

En aquest espectacle hem treballat a partir de la música i dels sons. Bàsicament, he pretès crear atmosferes en dues direccions: realistes (una platja, una festa, etc.) i abstractes (la sospita, la gelosia, l'amor, la mort, etc). La part més fosca és la part abstracta. La més clara és la realista. Encara que a mesura que avança l'acció tot es va difuminant i la frontera ja no és tant detectable.

El so està tractat de manera que dóna una perspectiva molt més concreta a l'acció. En aquest cas quan parlem de música no ens referim a la música només melòdica sinó als sons, als sorolls, al silenci... Tot és música. Tot és imprescindible. L'espai buit en què transcorre aquest **Otel·lo** m'ha "obligat" a que el so sigui part de la dramaturgia. Sempre m'he mogut a favor dels intèrprets.

He compost de nou una cançó típica de l'època elisabetiana *Willow song* (*La cançó del salze*) donant-li un cert aire intimista. A partir d'aquí he creat un *leit motiv* amb un arpegi de la cançó que uneix totes les escenes de parella que hi ha a l'obra, ja que la parella de l'obra no només és Otel·lo i Desdèmona, també hi ha Emília i Iago, Cassio i Bianca. Iva Horvat interpreta la *Cançó del Salze* en directe, acompanyada per mi a la guitarra. Més endavant la dolçor es

converteix en dolor i per això n'he fet una remescla carregada de duresa i densitat en favor de l'acció. Un altra vegada, claror *versus* fosc.

Hem treballat amb micròfons de solapa col·locats a diferents parts dels cossos dels actors i ballarins. El resultat és sorprenent ja que la força del so, produïda durant l'acció i el moviment, és sorprenent. Amb la Carlota hem volgut buscar la complicitat de l'ago amb el públic en els seus monòlegs, deixant-ne la majoria sense cap recolzament sonor: pensaments en veu alta.

Vull agrair especialment la confiança i la llibertat que m'ha donat la Carlota Subirós durant aquest procés creatiu.

eugeni roig

sobre les imatges

Ens vam reunir amb la Carlota Subirós per parlar de fer algunes imatges suggerents per acompanyar l'espectacle. Havia de ser alguna cosa que no prengués protagonisme a l'acció escènica . Per això va sorgir la idea de tenir cossos sota l'aigua de manera que esdevinguessin imatges amb un component abstracte, però que fossin al mateix temps com un mirall dels malsons d'Otel·lo

joan lópez lloret i jordi perramon

william shakespeare

El 1564 neix a Stratford-on-Avon, al comtat de Warwick, Anglaterra. El bategen el 26 d'abril a l'església de la Sagrada Trinitat de Stratford, encara que la seva data de naixement se celebra el 23 (data també de la seva mort). Fill de John Shakespeare, guanter i comerciant, i de Mary Arden, de família més distingida. El matrimoni va tenir vuit fills, dels quals en van sobreviure quatre nois i una noia.

El 1570 es prohibeix el teatre al terme municipal de Londres, motiu pel qual els teatres s'instal·len a l'altra banda del Tàmesis, al South Bank. El 1572 s'obliga a les companyies teatrals a posar-se sota la protecció d'un noble. El 1573 la companyia del Comte de Leicester actua a Stratford (on torna el 1576).

El 1582 Shakespeare es casa amb Anne Hathaway, vuit anys més gran que ell, natural de Shrottery, prop de Stratford. El maig del 1583 neix la seva filla Susanna. El febrer del 1585 neixen els seus fills bessons Hamnet i Judith.

Possiblement, el 1587 es trasllada a Londres sense la família. Després d'e fer de mestre, entra com a actor de la companyia Queen's Men. Per un pamflet de Robert Greene en contra d'ell, el 1592 sabem que estava plenament establert a Londres com a actor i ja havia escrit *Enric VI* i *La comèdia dels errors*.

El 1593 publica *Venus i Adonis*, dedicat al Comte de Southampton, *Ricard III* i *Titus Andrònic*. El 1594 apareix *El rapte de Lucrecia*, un poema dedicat també al Comte de Southampton. És membre de la companyia Chamberlain's Men, amb Richard Burbage i William Kempe. Escriu *L'amansiment de l'harpia*, *Treballs d'amor perdut* i *Els dos cavallers de Verona*. El 1595 escriu *Ricard II*, *El somni d'una nit d'estiu* i *Romeo i Julieta*.

El 1596 mor el seu fill Hamnet. Escriu *El rei Joan* i *El mercader de Venècia*. El seu pare demana - i li concedeixen - el títol de Cavaller, que l'autoritza a usar un escut d'armes amb una llança i el lema "Non sancz droit". El 1597 compra una casa a Stratford, New Place, tot i que continua vivint a Londres. Escriu la primera part d'Enric IV. La segona part és del 1598, l'any que publica per primer cop una de les seves teatrals, *Treballs d'amor perdut*.

Són del 1599 *Enric V*, *Molt soroll per no res* i *Juli Cèsar*, que va servir segurament per a la inauguració del teatre The Globe, del qual era accionista. L'any següent escriu *Les alegres casades de Windsor*, *Al vostre gust* i *Nit de reis*, i el 1601 *Hamlet*. El mateix any es produeix un cop d'estat fracassat i l'execució posterior del Comte d'Essex, precedit per una representació de *Ricard II*. També és l'any que mor el seu pare.

El 1602 escriu *Troilus i Crèssida*. Shakespeare compra diverses propietats a Stratford: una finca de 50 hectàrees i un “cottage”. El 1603, *Tot va bé si acaba bé* i *Otel·lo*.

Amb la mort de la reina Elisabet I, la companyia Chamberlain's Men passa sota la protecció de Jaume I i s'anomena King's Men. En aquest període, Shakespeare deixa de treballar com a actor. El trobem vivint a Londres a casa d'una família huguenot anomenada Mountjoy mentre la seva família continua a Stratford.

El 1604 escriu *Mesura per mesura*; el 1605, *El rei Lear*, el 1606, *Macbeth* i segurament el 1607, *Antoni i Cleopatra*). Aquest mateix any es casa la seva filla Susanna amb John Hall, metge. Del 1608 són *Timó d'Atenes* i *Pèricles*, escrita en col·laboració amb Thomas Middleton. Neix la seva única néta, Elizabeth, i mor la seva mare.

El 1609 publica els *Sonets*, dedicats al misteriós “W.H.” i escriu *Coriolà*. La companyia King's Men es trasllada al teatre Blackfriars. El 1610 escriu *Cimbelí* i es retira a la casa de Stratford.

Són del 1611 *Conte d'hivern* i *La tempestat*, i del 1612, *Cardenio*, peça avui desapareguda. Del 1613, *Els dos nobles cosins* i *Enric VIII*, totes dues probablement en col·laboració amb Thomas Fletcher. Aquest mateix any es compra una casa al costat del teatre Blackfriars. Tres anys després la seva filla Judith es casa amb Thomas Quiney.

Shakespeare mor el 23 d'abril de 1616 als 52 anys, havent signat testament el 25 de març. La seva vídua mor el 1623 i la seva filla Elizabeth Hall el 1670.

El 1623 John Heminges i Henri Condell publiquen el “First Folio” amb 36 obres seves.

carlota subirós

Barcelona, 1974

Llicenciada en direcció escènica i dramaturgia (Premi Extraordinari de l'Institut del Teatre 1997) i filologia italiana (Premi d'Honor de la Universitat de Barcelona 2001).

direcció escènica

- 2006** *Els estiuejants*, de Maksim Gorki. Teatre Lliure.
- 2005** *Nel mezzo del cammin di nostra vita*, Temporada Alta.
Marie i Bruce, de Wallace Shawn. Teatre Lliure.
- 2004** *Nits blanques*, de Fiodor Dostoievski. Teatre Lliure.
- 2003** *L'oficiant del dol*, de Wallace Shawn. Teatre Lliure.
- 2003** *Liliom*, de Ferenc Molnár. Sala Beckett i La Perla 29.
- 2002** *Paradís oblidat*, de David Plana. Projecte T6. Teatre Nacional de Catalunya.
- 2001** *I mai no ens separarem*, de Jon Fosse. Teatre Malic.
- 1999** *Ària del diumenge*. Dramaturgia i direcció escènica, basat en l'obra dramàtica, poètica i d'assaig de Joan Oliver. Teatre Nacional de Catalunya.
- 1999** *Dies de festa*. Dramaturgia i direcció escènica. Sitges Teatre Internacional, Festival Grec 1999 i Sala Beckett.
- 1998** Dramaturgia i direcció escènica d'*El vuitè sentit*, espectacle basat en el *Concert per a piano i orquestra* de György Ligeti. Coproducció del Festival Grec 98 i Barcelona 216. Direcció musical d'Ernest Martínez Izquierdo.
- 1997** Dramaturgia i direcció escènica d'*El malaguanyat*, una recreació escènica de la novel·la de Thomas Bernhard. Producció del Festival Grec 97 presentada al Teatre Lliure. Premi de la Crítica per la Creació de l'Espai Sonor.
- 1996** *La lliçó*, d'Eugène Ionesco, a càrrec d'Èxic-teatre, muntatge presentat a la Capella de Se7 i Se7.

traduccions

- 2002** *Bash. Latterday Plays (Excés. Escenes dels darrers dies)*, de Neil LaBute. Projecte T6, Teatre Nacional de Catalunya, direcció de Magda Puyo.
- 2001** *Enrico IV (Enric IV)*, de Luigi Pirandello. Estrenada al la Sala Villarroel, amb direcció d'Oriol Broggi. Festival Grec 2001.

- 2001** *A Life in the Theatre (Una vida al teatre)*, de David Mamet. Estrenada al Teatre Malic, amb direcció de Rafel Duran. Festival Grec 2001.
- 2000** *Knives in Hens (Ganivets a les gallines)*, de David Harrower. Presentada al Sitges Teatre Internacional, en una lectura dramatitzada.
- 1999** *The Criptogram (El criptograma)*, de David Mamet. Presentada l'abril de 1999 al Teatre Nacional amb direcció de Sergi Belbel i publicada per TNC-Proa.
- 1998** *Capire il teatro (Entendre el teatre)*, de Marco de Marinis, publicat per l'Institut del Teatre, desembre 1998.
- 1996** *Moonlight (Llum de lluna)*, de Harold Pinter, presentada a la Sala Beckett en una lectura dirigida per Xavier Albertí en el marc de la Tardor Pinter.
- 1995** Traducció de *La Lena*, de Ludovico Ariosto, inèdita.

formació internacional

- 2001** Participació al Forum Jünger Theaterangehöriger del Theatertreffen, Berlín, juntament amb altres directors, autors, actors i escenògrafs europeus.
- 2000** Beca del Goethe-Institut i de la Generalitat de Catalunya per una estada de quatre mesos a Berlín.
- 1999** Participació a la Royal Court International Residency (Londres), amb una beca del British Council.

Carlota Subirós també ha treballat com a ajudant de direcció amb Joan Ollé (*Mass*, de Leonard Bernstein, Otel-lo Espectacles, 2000; *Apocalipsi*, de Lluïsa Cunillé, TNC 1998); Ariel Garcia Valdés (*Lear o el somni d'una actriu*, Teatre Lliure 1997); Franco di Francescantonio (*Món Brossa*, TNC 2001) i Lluís Homar (*Els bandits*, de Friedrich von Schiller, Teatre Lliure - Mercat de les Flors, 1996). També vas ser ajudant de producció i traductora durant les representacions al Gran Teatre del Liceu de Barcelona del Dance Theater of Harlem i de *Le nozze di Figaro*, dirigides per Peter Sellars, el 1991, i ajudant de producció i traductora al Festival dei Due Mondi de Spoleto, Itàlia, els anys 1990 i 1991.

miquel desclot

traducció

Poeta, prosista i traductor. En el camp de la traducció s'ha especialitzat en la versió poètica. Ha traduït poesia romàntica anglesa i nord-americana (William Blake, William Wordsworth, Walt Whitman), poesia alemanya (J. W. Goethe), poesia francesa (Jacques Prévert) i poesia italiana clàssica (Dante Alighieri, Francesco Petrarca, Michelangelo Buonarroti) i moderna (Vincenzo Cardarelli, Umberto Saba). En el camp del teatre, ha traduït per al Teatre Lliure *Amfitrió* de Molière, *La història del soldat* de Ramuz-Stravinsky, *Pierrot lunaire* de Giraud-Schönberg, i *Romeu i Julieta* de Shakespeare. Per a altres companyies, ha traduït *Les mamelles de Tirèsies* d'Apollinaire, *El ventall* de Goldoni, i *La tempesta* i *Macbeth* de Shakespeare. L'any 1985 va guanyar el premi Josep Maria de Sagarra de traducció teatral.

max glaenzel – estel cristià

escenografia

Desenvolupen la seva feina conjuntament des del 1993. Des del 2000 ha participat en els muntatges han treballat amb Sergi Belbel, Lurdes Barba, Toni Casares, Pep Anton Gómez, Ferran Madico, Manuel Dueso i Antonio simón, entre d'altres. Destaca especialment la seva tasca a *Dissabte, diumenge i dilluns* d'Eduardo De Filippo (2002), *Forasters* de Sergi Belbel (2004), *Ròmul El Gran* de F. Dürrenmatt, *Amor, Fe, Esperança* d'Ödön Von Horváth, *Tot és perfecte*, de Roger Bernat i *Els estiuejants*, dir. Carlota Subirós (2005).

m. rafa serra

vestuari

Formada en disseny d'indumentària i història de l'art, és també llicenciada Interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona. El 1996 fa un meritoriatge de vestuari per a un capítol de la sèrie de TVC Nova Ficció, sota la direcció de Jaume Balagueró, i des d'aleshores ha fet el disseny de vestuari de diverses produccions d'Àlex Rigola, Joan Ollé, Lyonel Spicher, Anna Llopart, Toni Casares, Joan Castells, Lurdes Barba i Rafel Duran. Ha col·laborat amb Carlota Subirós a *Paradís oblidat*, de D. Plana, *Lilióm*, de F. Molnár, *Marie i Bruce*, de W. Shawn i *Amor Fe Esperança*, d'O. von Horvath.

mingo albir

il·luminació

Inicia la seva activitat com a tècnic d'il·luminació d'espectacles el 1984, i fa diverses gires per Espanya, Europa i Amèrica. El 1992 fa el seu primer disseny de llums. En tots aquests anys ha signat gairebé quaranta produccions, tant de teatre com de dansa i de música. Ha col·laborat diverses vegades amb Carlota Subirós, a *Nits Blanques*, *Marie i Bruce*, *Amor, Fe, Esperança*, *L'oficiant del dol*, *Els estiuejants* Entre els darrers espectacles destaca *Litúrgia de somni i foc*, *Scala 1: Infinito*, i *Orfeo*, amb Lanònima Imperial; *Quatre Estacions*, de Joan Baixas, *El País sense nom* amb Roseland Musical i *G, como caído del cielo*, de Christine Cloux.

joan lópez lloret

realització vídeo

Realitzador i operador de càmera. El 2005 va dirigir els llargmetratges documentals *Hermanos Oligor* i *Utopia 79*, que actualment és en fase de postproducció, tots dos en coproducció amb TVC. Va col·laborar amb Carlota Subirós *Marie and Bruce*, també el 2005.

jordi perramon

edició vídeo

Treballa com a creador audiovisual des de fa 8 anys, col·laborant en diversos projectes. És fundador del Banana Factory, un espai artístic multidisciplinari que va funcionar a Barcelona del 1995 al 1999.

ferran dordal

ajudant de direcció

Llicenciat en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra. Actualment fa l'últim curs de direcció escènica a l'Institut del Teatre de Barcelona. Des del 2003 ha fet d'ajudant de direcció de Pep Anton Gómez i de Carlota Subirós a *Nits blanques* (2004), *Marie i Bruce*, *Menys Emergències*, *Amor, fe, esperança* i a *Nel mezzo del cammin di nostra vita* (2005). Ha dirigit diverses càpsules per a AREAtangent: *Calen formes noves* (2003), *Nothing is left to tell: Prometeu* i *La condició postmoderna* (2004), i *...seguiu el vol del casc* (2005). Ha fet la direcció i la dramaturgia de *Hi ha tan poca gent que estimi els paisatges que no existeixen...* amb Iban Beltran i Carles F. Giua (2003), *O Hamlet, o res* (2004), *tsantsa/tsantsa* (2005) i la càpsula *Autopsicografia* (2005).

chantal aimée

Actriu llicenciada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha fet *stages* amb Carol Rosenfeld al HB Studio de Nova York, Núria Espert, Stuart Hopps a la Lambda School de Londres i Franco di Francescantonio. Ha treballat, entre d'altres, sota la direcció de Núria Espert, Xavier Albertí, Pere Sagristà, Manel Dueso i Joan Castells. Els seus darrers muntatges han estat *Criatures*, dir. David Plana; *Macbeth*, dir. Calixto Bieito; *El sopar dels idiotes*, dir. Paco Mir; *L'oficiant del dol*, dir. Carlota Subirós; *La ópera de cuatro cuartos*, dir. Calixto Bieito; *J.R.S. (de dotze anys)*, dir. Manuel Dueso; *Homenatge a Catalunya*, dir. Josep Galindo; *Hombres*, dir. Sergi Belbel. En televisió ha participat en diverses sèries com *La Grand Battré* (TV3 i TF1), *Laberint d'ombres*, *Jet Lag* i *Majoria absoluta* (TV3) i *Hospital Central* (Videomedia). I en cinema ha treballat sota la direcció de Francesc Bellmunt (*Rateta rateta*), Siegfried Monleón (*L'illa de l'holandès*), Cesc Gay (*En la ciudad*) i Patxi Barco (*El final de la noche*). El 2005 entra a formar part de la companyia Teatre Lliure i ha participat en *Ricard 3r*, *European House* i *Arbusht*, i en l'explotació en gira de *Santa Joana dels escorxadors*.

pere arquillué

Debuta als escenaris professionals el 1990 amb *Tàlem*, de Sergi Belbel. Des de llavors ha participat en nombrosos muntatges del mateix Belbel (*Qui compra maduixes?*, *La filla del mar* – amb què obté el premi de l'Associació d'actors i Directors al Millor Actor Protagonista -, *Colometa la gitana*, *Morir* i *L'habitació del nen*). Ha treballat també amb Calixto Bieito (*El somni d'una nit d'estiu*), Domènec Reixach (*Lo desengany*), Rafel Duran (*El mercat de les delícies*), Lluís Homar (*Els bandits*), Penny Cherns (*Tant x tant Shakespeare*), Georges Lavaudant (*Els gegants de la muntanya*), Rosa M. Sardà (*El visitant*) i Xavier Albertí (*Orgia*). Destaca especialment la seva participació en diversos muntatges de J.M. Flotats (*Àngels a Amèrica* – amb què obté el premi de la Crítica de Barcelona 1997 a la Millor Interpretació - i *La Gavina*), Ariel García Valdés (*La corona d'espines* i *Galatea*) i Joan Ollé (*Así que pasen cinco años*, *De poble en poble* i *Fedra*). Des del 2003 ha treballat amb Àlex Rigola a *Juli César*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r*, *European House* i *Arbusht*. En cinema, ha rodat una desena de pel·lícules amb directors com Ventura Pons, Carlos Saura, Cesc Gay, Fernando León de Aranoa o Manuel Martín Cuenca. I en televisió ha participat en sèries (*Secrets de família*, *Estació d'enllaç* o *Jet Lag*) i també en telefilms (*L'estratègia del cucut*, *Mónica* o *El concursazo*).

joan carreras

Format a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona. Ha treballat amb diversos directors, com Moisès Maicas (*Quan serà pintada una escena de fons sense fi*, de J. Brossa), Ferran Madico (*Molt soroll per no res*, de W. Shakespeare), Rosa Novell (*Les dones sàvies*, de Molière), Magda Puyo (*L'excés*, de Neil Laboute), Ariel García Valdés (*Galatea*, de J.M. de Sagarra), Toni Caffiero (*Els dos bessons venecians*, de C. Goldoni), David Plana (*Mala Sang*) o Víctor Conde (*La tienda de los horrores*, d'Alan Menken i Howard Ashman). Alguns dels seus últims espectacles han estat *La filla del mar*, dir. Josep Maria Mestres, *El coronel ocell*, dir. Rafel Duran, *El somni d'una nit d'estiu*, dir. Àngel Llàcer, *L'escola de dones*, dir. Carles Alfaro, *Electra*, dir. P. A. Angelopoulos, *Nits blanques*, dir. Carlota Subirós. Amb Àlex Rigola ha treballat a *Titus Andrònic*, *Suzuki I i II*, *Woyzeck*, *Glengarry Glen Ross*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r.*, *European House*, *Arbusht* i a la segona temporada de *Juli Cèsar*.

pere eugeni font

S'inicia al teatre professional el 1986 amb *El despertar de la primavera*, de Frank Wedekind, dirigit per Josep Maria Flotats, amb qui treballa en les produccions d'*El dret d'escollir*, *Lorenzaccio*, *Cavalls de mar* i *Àngels a Amèrica*. Ha participat en *Les tres germanes*, dir. Pierre Romans; *Kasimir i Karoline*, dir. Calixto Bieito; *Els Bandits* i *Hamlet*, dir. Lluís Homar; *L'Auca del Senyor Esteve*, dir. Adolfo Marsillach, i *Terra Baixa*, dir. Ferran Madico. Els seus darrers muntatges han estat *Suzuki I i II*, dir. Àlex Rigola (2001); *Ronda de mort a Sinera*, dir. Ricard Salvat (2002); *Romeo i Julieta*, dir. Josep Maria Mestres i *El mestre i Margarita*, dir. Xicu Masó (2003); *Sota el til·ler*, dir. Xicu Masó i *Greus qüestions*, dir. Rosa Novell (2004); *Al vostre gust*, dir. Xicu Masó i *Mort Sobtada*, dir. Federic Roda (2005-06), *La fam*, dir. Pep Pla i *Arbusht*, dir. Àlex Rigola (2006).

iva horvat

El 1991 es gradua a l'Escola d'Arts de Zagreb, la seva ciutat d'origen, on comença a estudiar dansa. Després de seguir diversos cursos a Berlín i Nova York, el 1998 s'instal·la a Barcelona. Ha treballat amb diverses companyies de dansa i de teatre, com la Cia. Sol Picó, Lanònima Imperial, General Eléctrica - Tomas Aragay i Andrés Waxman; Societat Doctor Alonso, Senza Tempo, Rasatabula, Lapsus i Proyecto reverso - Jaime del Val. És professora de *reléase* i d'improvisació i també ha codirigit els espectacles *La reina de las nieves* (2001), *Hazme feliz* (2003) i *Dermico* (2005).

àngela jové

Des del 1974 ha format part de diversos grups de teatre independent, especialment del Grup L'estaca. És membre de la companyia Teatre Urbà de Barcelona (TUB) i col·labora amb Teatre Kaddish. Ha treballat sota la direcció de Roberto Romei, Helena Munné, Àngels Aymar, Pere Sagristà, Joan Castells, Antonio Simón i Pep Munné, entre d'altres. Destaquen els muntatges *Hurricane*, dir. Rafel Duran, *Entretenim el Sr Sloane*, dir, Emilià Carilla, *Vint per vint* i *Flor de Otoño*, dir Josep Costa, *Las flores del Yodo*, dir. M. Borja, M. Puyo i A. Silvestre, *Matem els homes*, dir. Manuel Dueso, *Diari d'una dona boja*, *La guerra y el hombre*, i el muntatge poètic amb textos propis *Jo em despullo*. Ha treballat també en diverses sèries de televisió, telemovies i cinema. Amb la Cia. Teatre Lliure, sota la direcció d'Àlex Rigola, ha intervingut en *Ricard 3r.*, *Santa Joana dels escorxadors* i *European House*.

norbert martínez

Llicenciat per l'Institut del Teatre de Barcelona, ha seguit cursos d'especialitzacions escèniques del camp de la interpretació. Ha participat en diversos espectacles, dels quals destaca el *Polvòdrom*, sota la direcció de Pep Tosar, el 2002. El 2004 va dirigir el seu primer espectacle, *Matem els homes*, de Manuel Dueso, al Teatre Artenbrut. Amb la companyia Teatre Lliure ha format part dels muntatges *Santa Joana dels escorxadors*, *Juli Cèsar*, *Ricard 3r* i *European House*.

sandra monclús

S'inicia com a actriu a l'Aula de Teatre de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb Toni Casares i Mariola Ponce a primers dels noranta. Es llicencia en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre i segueix diversos cursos amb Txiki Berraondo, Manuel Lillo, Boris Rottenstein, Javier Daulte, Gabriela Izcovich i Alejandro Maci. Des del 2000 ha participat en diversos muntatges sota la direcció de Javier Daulte (*Fuera de cuadro*, 2001; *4d òptic*, 2004), Sílvia Ferrando (*Paraula de Bergman*, 2002; *Els justos*, 2003; *1024 decibels* i *La tempesta*, 2004), Andrea Segura (*Psicosis 4.48*, 2002; *Looking for us*, 2005) i Toni Casares (*Salamandra*, 2005). Durant el 2006 ha participat a *Entre meses variats*, dins el cicle Assaigs Oberts del Teatre Lliure; *La nit àrab*, de Roland Schimmelpfennig, dir. Toni Casares, *La felicitat*, de Javier Daulte i *Arbusht*, de Paco Zarzoso, dir. Àlex Rigola.

alícia pérez borràs

Formada principalment a l'estudi Festino Barocco amb Txiki Berraondo i Manuel Lillo, ha seguit nombrosos cursos monogràfics d'interpretació, dansa, tècnica vocal, cant, manipulació d'objectes i doblatge amb alguns dels especialistes més destacats del país. Ha treballat, entre d'altres, sota la direcció de Xavier Albertí (*Troilus i Cressida*, de W. Shakespeare; *Orgia*, de Pier Paolo Pasolini; *Más extraño que el Paraíso*, de Jaime Gil de Biedma i Lluïsa Cunillé; *El gat negre*, de Lluïsa Cunillé), Carles Salas (*Hamlet*, de W. Shakespeare; *Dies de dansa*), Carlota Subirós (*I mai no ens separarem*, de Jon Fosse; *Ària del diumenge*, *Líliom*, de Ferenc Mòlnar), Ramon Simó (*Antígona*, versió de Jordi Coca), Xicu Masó i Pep Tosar (*El Mestre i Margarita*, de M. Bulgàkov). També ha participat en diversos espots i curtmetratges. Amb Rigola ha treballat *Juli Cèsar*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r*, *European House* i *Arbusht*.

joan raja

Graduat en Interpretació per l'Institut del Teatre, ha seguit diversos cursos amb Pere Planella, Carol Rosenfeld, Eugène Lazarev i Bob McAndrews. Ha estat també professor adjunt a l'Institut del Teatre i a les escoles Memory i Súnion. És un dels socis fundadors del Teatre Artenbrut. A partir del 1985 es dedica professionalment a la interpretació. Ha treballat sota la direcció de Josep M. Mestres, Jaume Melendres, Joan Anguera, Calixto Bieito, Ferran Madico, Pere Sagristà i Pep Cruz, entre d'altres. Ha participat en els muntatges *El procés de Kafka*, *La màquina d'aigua*, *Suzuki I i II*, d'Àlex Rigola, *Víctor o els nens al poder*, dir. Joan Ollé, *Ronda de mort a Sinera*, dir. Ricard Salvat i *Líliom*, dir. Carlota Subirós. En cinema ha treballat amb Felipe Vega i Joaquim Oristrell. I en televisió, ha participat en les següents sèries de TVC: *Laberint d'ombres*, *Psico-express*, *El cor de la ciutat*, *Porca Misèria* i *Jet Lag*. Amb la Cia. Teatre Lliure *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r* i *European House*.

eugeni roig

S'estrena professionalment el 1999 amb *Dies de Dansa*, *Dansa en paisatges urbans*, dir. Elena Cautelar i *El casament per força*, dir. Pepelú Guardiola. Ha treballat amb Els Comediants i sota la direcció de Franco di Francescantonio, Josep Maria Mestres i Theodoros Terzopoulos. En cinema, ha rodat un parell de pel·lícules dirigides per Sílvia Quer i Jesús Garay, i també ha participat en la sèrie de televisió *El cor de la ciutat*. Amb la cia. Teatre Lliure, sota la direcció d'Àlex Rigola, ha format part de *Suzuki I i II*, *Titus Andrònic*, *Juli Cèsar*, *Santa Joana dels escorxadors*, *Ricard 3r*, *European House* i *Arbusht*.

ernest villegas

Format en interpretació al Col·legi del Teatre, ha seguit cursos de diverses disciplines escèniques. Destaca la seva participació en els muntatges *Contes Vila d'R*, dir. Pep Tines, *Somni d'una nit d'estiu* i *Nit de reis (o el que vulgueu)*, dir. Pitus Fernández, *Poema de Nadal*, de J.M. de Sagarra, dir. Raimon Molins, *Magnus*, de J. Teixidor, dir. Oriol Broggi i *La nit àrab*, de Roland Schimmelpfennig, dir. Toni Casares. També ha treballat a les sèries de TVC *El cor de la ciutat* i *Mirall trencat*, i a la telemovie *Nines russes*, dir. Pau Freixas. Amb la cia. Teatre Lliure ha participat a *Santa Joana dels escorxadors* i *European House*.

© Ros Ribas